

Povzetki

Med osrčjem Sredozemlja in evropskim obrobjem: migracija in dediščina v južni Italiji

MAURIZIO ALBAHARI

Ta etnografsko poučen članek identificira in proučuje sodobne preseke med migracijo in dediščino v južni Italiji. Takšno upoštevane pojavljajočih se trendov se zdi še posebno pomembno za programe, ki bi z izpodbijanjem poenostavljene dihotomije evropsko/mediteransko lahko spodbudili vključevanje priseljencev. Primer južne Italije je še posebno pomemben v luči njene regionalne vloge kot zunanje pomorske meje Evropske unije ter v luči tako imenovanega južnega vprašanja, z njeno zgodovino masivnega izseljevanja in podcenjevanja glede na ostalo Italijo in Evropo. Članek določi in oceni tudi sodobnejši geo-zgodovinski in moralni okvir, ki po eni strani italijanski Jug preprosto postavi »na Zahod«, po drugi strani pa se igra z znovničnim lastnim odkritjem južne Italije »v osrčju Sredozemlja«. Ti številni opisi kažejo to, kar velja za nedotakljivo dediščino južne Italije. Še pomembnejše pa je, da pojavljajoče se spopade te dediščine oblikujejo v projekte sprejemanja zdomecev ter projekte širše politično-kulturne kritike.

V počastitev imaginarne vasi: načini organiziranja in razlage lokalnih zvočnih krajin in družbenih vzorcev v primeru praznovanj v južni Albaniji

ECKEHARD PISTRICK IN GERDA DALIPAJ

Za južno Albanijo, ki se razteza od reke Škumbin na severu do meje z Grčijo na jugu, je značilno sobivanje muslimanskih in pravoslavnih krščanskih skupnosti. Dve od glavnih regij v južni Albaniji sta Laberija in Toskerija, ki ju ločuje reka Vjosa. Kulturno se ta verska in regionalna raznolikost velikokrat izraža z označevanjem ljudi kot »notranjih« in »zunanjih« ali kot ljudi »me kulturë« (s kulturo) v nasprotju z ljudmi »pa kulturë« (brez kulture). Takšno označevanje se vzajemno nanaša na prebivalce Toskerije in na prebivalce Laberije ali na kristjane in muslimane. Dejavnik, ki v nekaterih pogledih združuje pravoslavne in muslimanske vasi v južni Albaniji, pa je organizacija

skupnih vaških praznovanj, ki so lahko povezana z verskimi obredi, kot je bajram, s spominjanjem na beктаške svetnike, s pravoslavno veliko nočjo, božičem ter godovi cerkvenih zavetnikov. Nekatera od teh praznovanj so bila oropana svoje prvotne vloge ali pa so bila prepovedana v času komunističnega režima Enverja Hodžaja, ki je leta 1967 Albanijo razglasil za prvo ateistično državo v Evropi. Po letu 1991 so se vaška praznovanja reorganizirala, vnovič oživila ter dobila novo vlogo.

[263]

Renesančna arhitektura v Lvovu: primer prevzemanja mediteranske kulture

OLHA KOZUBSKA

Članek raziskuje prevzem renesančnega sloga v arhitekturi v Ukrajini kot primer enega od daleč segajočih vplivov mediteranske kulture. Študija se osredotoča na renesančno arhitekturo Lvova (poljsko Lwow, nemško Lemberg; kraj v zahodni Ukrajini) ter na dva pomembna dejavnika v procesu prevzema in prilagoditve modela italijanske arhitekture v mestu, in sicer na eni strani na italijanske arhitekto, ki so tam delali, na drugi strani pa na zgornje sloje mestnega prebivalstva kot odjemalce. Članek proučuje obdobje pozne renesanse (16. in zgodnje 17. stoletje), torej obdobje, ko sta klasični in italijanski slog prodrla v kulturno obrobje Evrope.

Neopredeljena preteklost: nacionalne identitete in politika raznolikosti – spominsko obeležje na gori Eytan

UDI LEBEL IN ZEEV DRORY

Leta 1982 je izraelska vlada predlagala, da se na gori Eytan postavi nacionalno spominsko obeležje, vendar je bil projekt kljub intenzivnim dejavnostim leta 2002 opuščen. Ta članek predstavlja uradne razprave na temo spomina, spominjanja in postavljanja skupnih meja. Predstavlja tako teoretične argumente kot tudi konfliktne procese znotraj politike spomina v Izraelu, ki so se pojavili vzdolž različnih osi in se nanašajo na različne spremenljivke. Članek govori tudi o družbeni in politični pomembnosti, ki izhajata iz vodenja projekta, ter – z namenom oblikovanja sporazuma v dobi privatizacije – o tem, do kakšne mere lahko na osnovi takšnega dogodka oblikujemo napovedi.

Internacionalizacija visokega šolstva in zagotavljanje kakovosti v okviru sodelovanja sever–jug

TOUHAMI ABDOULI

[264]

Osrednja ideja tega članka je, da morata biti internacionalizacija visokošolskega sistema in zagotavljanje kakovosti sistemsko soodvisna. Obenem pa uspeh teh dveh procesov, tako internacionalizacije kot tudi zagotavljanja kakovosti, ne pomeni nujno, da se lokalni nacionalni sistem zavrže ali, kot nekateri mogoče zmotno menijo, globalizira z opuščanjem lokalnih karakteristik. Uporaba internacionalizacije kot procesnega orodja ali mehanizma se lahko izkaže kot zelo pomembna in pragmatična pri konsolidaciji in obogatitvi lokalnega nacionalnega sistema in s tem tudi pri gradnji globalnega sistema iz lokalnih komponent. Noben globalni sistem namreč ne more biti dosežen, če ne temelji na lokalni platformi. Tak sistem dejansko zahteva dodano vrednost »zagotavljanje kakovosti«, iz česar sledi, da doseganje internacionalizacije v prvi vrsti pomeni odkrivanje lokalnega in zagotavljanje njegove kakovosti.

